

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๑/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๗/๒๕๖๕

วันที่ ๑๘ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	นางอนงค์ ปัจจง	ผู้ร้อง
		ศาลจังหวัดลำพูน	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางอนงค์ ปัจจง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางอนงค์ ปัจจง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๑๖๗/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ อ ๓๑๓/๒๕๖๓ ของศาลจังหวัดลำพูน (ผู้ถูกร้อง) ความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน ลงโทษจำคุก ๔ ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนในส่วนโทษจำคุก พิพากษาแก้ในส่วนค่าเสียหาย คดีต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ผู้ร้องยื่นฎีกาและได้รับการปล่อยชั่วคราวในระหว่างฎีกา ต่อมาผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับฎีกาเนื่องจากผู้ร้องไม่ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาและออกหมายจำคุกผู้ร้องเมื่อคดีถึงที่สุด ผู้ร้องถูกจำคุกในเรือนจำจังหวัดลำพูน ผู้ร้องยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาเพราะเห็นว่าเป็นความบกพร่องของนายความ ประกอบกับผู้ร้องอยู่ในเรือนจำจึงไม่ทราบคำสั่งศาลและไม่สามารถแก้ไขคำฟ้องฎีกาได้ ผู้ถูกร้องมีคำสั่งยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่าการไม่รับฎีกาและออกหมายจำคุกเป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ และการยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งเป็นการกระทำละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องให้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓

มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง และวรรคห้า

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสองและวรรคห้า

๒. มีคำสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างการพิจารณา

๓. เพิกถอนหมายจำคุกผู้ร้องและคำสั่งยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกา

๔. วินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกร้องออกหมายจำคุกผู้ร้องและยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสองและวรรคห้า และมาตรา ๒๑๓

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า

เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องมีคำสั่งออกหมายจำคุกผู้ร้องเมื่อคดีถึงที่สุด และยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกา ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย อันเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพต่อผู้ร้อง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคสองและวรรคห้า ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ประกอบกับผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกร้องที่มีคำสั่งระหว่างพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว และมีคำสั่งยกอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกา อันเป็นการโต้แย้งกระบวนการพิจารณาของศาลในคดีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เป็นกรณีที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องมีคำสั่งออกหมายจำคุกและยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาเป็นการพิจารณาที่ผิดระเบียบเห็นว่า ผู้ถูกร้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๔ เมื่อผู้ใดต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ศาลออกหมายจำคุกผู้นั้นไว้ เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย ไม่มีการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องแต่อย่างใด กรณีเป็นการโต้แย้ง

- ๔ -

กระบวนการพิจารณาของศาลในคดีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแล้วเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย เป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้อง ไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๒๑/๒๕๖๕)

(นายทวิเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

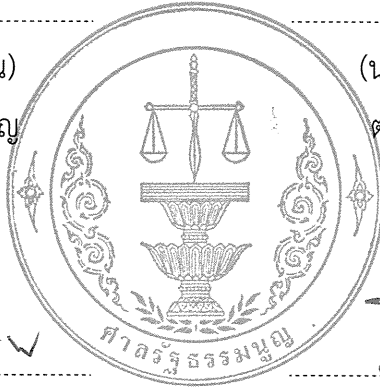
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อดุชาน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนฤตล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ